

O Ağaç That Tree

MEHMED ÖZÇAY

Zeytinburnu Kültür ve Sanat Merkezi Yayınları
Katalog No. 64

Publications of the Zeytinburnu Culture and Art Center
Catalogue No. 64

Koordinatör / Coordinators:

Sertaç Güleç
Nurullah Yaldız

Küratör / Curator:

Ömer Faruk  erifo lu

Grafik tasarım / Graphic design:

Abdüsselam Fer ato lu

Fine art baskı / Fine art printing:

Fotografika

ISBN 978-625-98102-5-6

Baskı / Printing:

Mega Basım

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No:3/1, Avcılar İstanbul

Bu katalog 11 Ekim 2024 tarihinde "O Ağaç" sergisi için
İstanbul'da 500 adet basılmıştır.

This catalogue of the exhibition "That Tree" was printed
in 11 October 2024 in an edition of 500 copies.

  Her hakkı mahfuzdur. All rights reserved.

Yayının hiçbir kısmı, Zeytinburnu Belediyesi Kültür ve Sosyal İ ler Müdürlüğü
ve Mehmed  z ay'ın yazılı izin olmadan, tamamen, kısmen veya de i tirilerek
yayınlanamaz, iktibas edilemez, elektronik veya mekanik yollarla  o altılamaz.

No part of this publication may be republished, excerpted, or reproduced by
any means electronic or mechanical, whether in whole, in part, or in modified
form, without written permission of the Zeytinburnu Municipality Directorate
of Culture and Social Affairs and Mehmed  z ay.

0 Ağaç That Tree

MEHMED ÖZÇAY

Küratör / Curator: Ömer Faruk Şerifoğlu

Değerli sanatseverler,

Fotoğraf sanatı icra edilirken her sanatçı kendi duygu ve düşünce dünyasına göre bir tema, duygu, mimari eser ya da başka estetik enstrümanlar belirler. Hattat Mehmed Özçay'ın büyük bir tutkuyla fotoğrafladığı “ağaç portreleri”ni üç yıl önce görmüş, sergisiyle birlikte bir kataloğa dönüştürmüştük. Sanatçının ağaca ve ağaçlara duyduğu özel ilginin; Yaratıcı, tabiat, insan üçgeninde elbette büyük bir anlamı ve karşılığı olduğunu “ağaç portreleri” sergisi vesilesiyle de hem düşünmüş hem üzerine konuşmuştuk.

Bu defa kıymetli sanatçımızın fotoğraf ve ağaç tutkusunun mihenk noktasını oluşturan, tek bir ağaçtan yola çıktığı eserlerine şahitlik edeceğiz. Yıllardır yüzlerce kez fotoğrafladığı, çevresinin temizlenmesinden bakım ve budanmasına kadar sahiplendiği, bire bir ilişki kurduğu bir ağaç... Mehmed Özçay'ın “O Ağaç” sergisinde, bir tek ağaç özelinde seçilen fotoğrafların her birini incelerken, bir canlının dört mevsimde, günün her saatinde giyebileceği farklı kıyafetlerine, gençliğine, yaşlılığına, neşe ve hüznüne tanık oluyoruz. Böylece bir şeyi, bir canlıyı, bir bitkiyi, bir insanı ancak ona yakından ve yeterince uzun süre bakınca anlayabileceğimizi de bir kez daha kavırıyoruz.

Yurt içi ve yurt dışında düzenlediği pek çok hat sergisi ile, yetiştirdiği öğrencileriyle günümüz hat sanatı üstadlarından Hattat Mehmed Özçay'ın fotoğrafçı tarafını siz sanatseverlerle bir kez daha buluşturmaktan mutluluk duyuyor, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Ömer Arısoy
Belediye Başkanı

Dear art lovers,

While practising the art of photography, each artist determines a theme, emotion, architectural artefact or other aesthetic instruments according to their own world of feeling and thought. We had seen the ‘tree portraits’ photographed with great passion by the calligrapher Mehmed Özçay three years ago and turned them into a catalogue together with his exhibition. On the occasion of the ‘tree portraits’ exhibition, we had both thought and talked about the fact that the artist’s special interest in trees and trees has a great meaning and response in the triangle of human, nature, and the Creator.

This time we will witness the works of our esteemed artist based on a single tree that constitutes the touch point of his passion for photography and trees. A tree that he has photographed hundreds of times for years, a tree that he has established a one-to-one relationship with, from cleaning its surroundings to maintenance and pruning.. In Mehmed Özçay’s exhibition ‘That Tree’, while examining each of the photographs selected for a single tree, we witness the different clothes that a living creature can wear in four seasons, at any time of the day, its youth, old age, joy and sadness. Thus, we realise once again that we can only understand something, a living creature, a plant, a human being, when we look at it closely and long enough.

I am pleased to bring the photographer side of Calligrapher Mehmed Özçay, one of the masters of calligraphy art of today with many calligraphy exhibitions he has organised at home and abroad and the students he has trained, together with you art lovers once again, and I would like to thank all my friends who contributed.

Ömer Arısoy

The Mayor

6.08.2024

O AĞAÇ

Çocukluğum yeşillikler içinde geçtiğinden midir bilmem ağaçlara hep ilgi duymuş ve onları çok sevmişimdir. Onlara tırmanır, varsa meyvelerini yer, bazen de arkadaşlarımla tırmanma yarışı yapardık. Bize çok zevkli ve heyecan verici gelirdi. Çocukluğumda ağaçtan düştüğüm de olmuştur; şükür ki ufak tefek yaralanmalar dışında mühim bir vukuat olmadı.

Her bir ağacın insan gibi bir kimliği ve birbirinden farklı etkileri olduğunu fark edişim ilk gençlik yıllarımda olmalı. Bazılarının portreleri çok etkileyiciydi.

Ağaç fotoğrafları çekmeye başladığımdan beri onları daha dikkatli gözlemlemeye, fotoğrafını çekeceğim ağacı özenle seçmeye başladım; fotoğrafını çekmeye karar verdiğim ağaca imkân dahilinde ise önce bakım yapıp, aykırı dalları, dibindeki ve etrafındaki rahatsız eden çalı ve otları temizlerim. Bazen bir ağacın fotoğrafını çekmek için uzun zaman beklediğim de olur.

2015'te Gerede merkezinin güneybatı kenarında bir buğday tarlasında keşfettiğim yabani ekşi elma (*Malus Sylvestris* Miller) ağacı, rüzgârda dalgalanan saçlarıyla nev'i şahsına münhasır bir portreye sahipti ve çok etkileyici bir görünümü vardı. Yüksekliği 8 m, gövde çapı 45 cm, gövde çevresi 150 cm, gölgesi 9x9 m ve yaşı yaklaşık 60-80 yıl civarı olduğunu düşündüğümüz ağacı Gerede'ye her gelişimde ziyaret etmeyi bir gelenek haline getirdim. Yıllardır yazları ikamet ettiğim dairenin penceresinden her daim ona atf-ı nazar ederek tarassut ederim. Evime kuş bakışı 1 km mesafede bulunan ağacın her halini gözlemleyip, ışığın durumuna göre hemen yakınına giderek fotoğraflarını çekerim. Her mevsim ayrı bir görsel etkiye sahip olan ağacın bugüne kadar çok sayıda fotoğrafını çektim. Özellikle karlı günlerde çektiklerimin hikâyesi ayrı bir maceradır. Sabahın ilk ışıklarıyla beyaz kar örtüsündeki kristallerin parıltıları içinde o ağacı görmek ve görüntülemek; ayağımda çizmeler, sırtımda fotoğraf makinesinin

çantası ve elimde tripodla -10 ila -20 derecelerde karda bata çıka yürümek benim için yorucu değildi.

Günün ilk saatleri ağaçla tam bir halvet oluyor. Arka planından güneşin doğuşuyla başlayan ve anbean değişen ışıqla ağacın verdiği görüntüler bambaşka duygular yaşıyor. Zamanla bazı dostlarımı da bu güzel ağaçla tanıştırdım. Yine zaman içinde "o ağaç"la adeta konuşur ve sohbet eder hale geldik. Onunla güzel anlar yaşadık, dostluğumuz hâlâ devam ediyor.

İlk tanışmadan itibaren ağacın dibindeki çahları ve yabancı malzemeleri özenle temizledim. Buralarda genellikle tarladan çıkan taşlar, ekim yapabilmek için ağaçların dibine yığılır, bu ağacın dibinde olduğu gibi... Zaman içinde hepsini temizleyip uzaklaştırdım ve ağaç gövdesiyle asli hüviyetine kavuştu. Ağaca çıkıp dallarının kuru ve aykırı olanlarını budadım. Bakım işlemini her yıl tekrarlıyorum. Sonradan tanıştığım tarla sahibi Alim Başyığıt'i ağaç konusunda bilgilendirip uyardım. Uyarmasaydım belki bugün o ağaç yerinde olmayacaktı.

Gerede'de ekşi elma ile ahlata karıştırarak çok güzel turşu yaparlardı. Belki köylerinde hâlâ yapıyorlardır. Çocukluğumda bir komşumuzda ilk defa suyunu içtiğim bu turşunun tadını unutmam. Ceviz büyüklüğündeki sararmış olgun meyvelerini ağzımızı buruşturarak ekşi ekşi yediğimiz de olurdu.

Yıllar içinde çektiğim ve dostlarımla paylaştığım fotoğraflar belli bir sayıya ulaştı ve Ömer Faruk Şerifoğlu dostumun teşvikiyle, onun küratörlüğündeki bu sergi ve kitaba dönüşmüş oldu.

Bu projenin tahakkukuna vesile olan tüm dostlara, başta Zeytinburnu Belediye Başkanı Sn. Ömer Arısoy'a, değerli önsözü ve tercümeleri için Bora Keskiner'e, kitabın tasarımı yapan Abdüsselam Ferşatoğlu'na ve baskıyı gerçekleştiren Mega Basım'a teşekkür ediyorum.

Mehmed Özçay

THAT TREE

I don't know if it is related to my childhood spent in green surroundings, I have always been drawn to and interested in trees. With my friends, we used to climb up trees, eat their fruits and hold climbing contests. We used to find these activities immensely exciting and enjoyable. I have fallen from trees many times in my childhood as well but thank God no serious damage was caused.

In the early days of my youth I realised the fact that each tree had a different character and had different effects on me. The looks of some of these trees were very impressive.

Since the day I started taking photographs, I began to observe and select the trees I would photograph more carefully. Once I decided which tree I wanted to photograph, I would clean up the old, broken branches and the bushes beneath it. Sometimes I waited for a long time until it was the right time to photograph a tree.

The wild apple tree (*malus sylvestris miller*) which I discovered in 2015 in Gerede's south-west, in a wheat field, had a distinctive 'portrait' with its impressive appearance and its hair-lock-like branches waving in the air. Visiting this tree -height 8 meters, trunk diameter 45 cm, trunk girth 150 cm, shadow area 9x9 meters, 60-80 years old- became a tradition for me whenever I came to Gerede. Since many years, I keep watch and observe this tree from the window of my flat during summer vacations. I photographed the tree -which is one kilometre away from my home- according to its changing view and appearance in the changing light as it has a different visual effect every season. Especially the photographs I took during snowy days in winter all have their own adventures and stories. With the first lights of the day, walking in the crystal sparkles of the snow, wearing boots and carrying the camera on my back and the tripod in my hand, in -10 to -20 degrees, surprisingly I would not feel tired at all.

I used to be alone with the tree in perfect solitude in the early hours of the day and the constantly changing appearance of the tree in the changing light used to make me feel different emotions. In the course of time, I introduced this beautiful tree to some of my friends. As the time passed, the tree and I became close friends and shared beautiful moments and even conversations.

Since our acquaintance, I carefully kept cleaning the branches and bushes surrounding the tree. In this region, stones found in farming fields are usually left under trees. This was also the case in our tree. I carried these stones away and managed to give the tree its original appearance back. I climbed up the tree and cut away the dead leaves and branches many times. I repeat these maintenance works every year now. I informed the owner of the field Alim Başyigit about "that tree", a long time after my acquaintance with it. If I hadn't done so, probably the tree wouldn't be alive today.

In Gerede they used to produce very nice wild apple and pear pickle. They might still be producing it in the neighbouring villages. I never forget the taste of this pickle's juice which I once drank in a neighbour's house in my childhood. Sometimes we used to eat the walnut-sized sour, yellow, ripe fruits and grimace.

Over the years, the photographs I took and shared with my friends came up to a certain sum. With the encouragement of my friend Ömer Faruk Şerifoğlu, and under this curatorship, this collection of photographs turned into an exhibition and the present catalogue was published.

Firstly, I would like to thank mayor of Zeytinburnu Ömer Arısoy and my friends who contributed to the realization of this project, Bora Keskiner for his valuable foreword, Abdüsselam Feriştatoğlu for designing the publication and Mega for printing the catalogue.

Mehmed Özçay

BİR AĞACIN HİKAYESİ

‘Ağaç’ kelimesi –‘tunç’ ile beraber- Türkçenin müzikalitesi en yüksek kelimeleri arasındadır. Kelimenin müziği -ağacın çağrıştırdığı ilham ve anlama çok uygun bir şekilde- bir fidan gibi doğar ve yerden göğe doğru ‘ağar’ gibi ağzımızdan çıkar. Sondaki ‘ç’ harfi ise rüzgarda salınan ve çıtırdayan yaprakları verir. Salına salına gelen her sevgilinin boyu bosu olan serviden Miraç’taki Sidretü’l Münteha’ya kadar ağaç, Türk sanatının ve şiirinin tam da kalbindeki bir motif ve mazmundur.

Bu sergide, kelimenin gerçek anlamıyla bir “augen-mensch” (göz-insan) olan Hattat Mehmed Özçay’ın dikkatini harfler yerine doğaya yönelttiğinde neler yakaladığını görüyoruz. Özçay’ın fotoğrafları (donmuş anları taşıyan şahitlikleri) bize aynı ağacın, açık havada, ıssızlığın kalbinde geçen hikâyesini, macerasını aktarmaktadır.

Bu fotoğraflarda geçen zaman içinde hem ağacın hem kök saldıgı toprağın hem önünde salınıp savrulduğu ufkun ne muhteşem şekillerde başkalaştığını görüyoruz. İnsanın bu karelere bakarken, söz konusu başkalaşımdaki baş döndürücü ihtişam ve güzelliği yakalamak için en iyi aracın fotoğraf olduğuna inanası geliyor.

İki ‘özel’ sayesinde; Özçay’ın bu ‘özel ağaç’a odaklanan ‘özel dikkat’i sayesinde -ağacın yanından gelip geçenlerin asla lezzetine varamadıkları- iki ana unsurla tanışıyoruz: renk ve salınım. Bazı fotoğraflarda ağacın içinde yüzdüğü renk tonlarının göğü dev bir ebru teknesine çevirdiğine, renklerin benzer kıvraklık ve oyunculukla eriyerek birbirinin içine geçtiklerine şahit oluyoruz.

Ahmet Hamdi Tanpınar *Beş Şehir*’de “Ağaç güneşin adına söylenmiş bir kasideye benzer.” diyor. Öyle gerçekten. Özçay’ın ağacı da zaman zaman bir renk mahşeri içindedir. Eriyen ayva sarıları, altın tozu, mürdüm eriği, leylak, porfiri, böğürtlen, vişne çürüğü, erguvan, turna yemişi, kavuniçi, yavruağzı, limonküfü, narenciye, camgöbeği, lapis-lazuli renkleri -bazen reçel veya şerbet kıvamında, birbirlerine en yakın şekil ve terkiplerle-

birleşiyorlar. İşte Özçay’ın ağacı böyle bir dünyaya sırtını verdiğinden donmuş, hayretinden kalakalmış gibidir. Bu renk senfonileri karşısında eskilerin Allah’a neden “Nakkaş-ı Ezel” dediklerini anlıyor gibiyiz.

Kimi fotoğraflarda ufuk çizgisinin gök ve yeri nasıl iki ayrı dünya gibi kesip ayırdığını ve her birine renk zenginliği olarak hakkını tamı tamına pay ettiğini fark ediyoruz. Ağaç bu iki dünyanın ortasında, arafta kalmış gibidir. O ikisinden de nasibini almak için hem kökleriyle tutunmakta hem dallarıyla uzanmaktadır. Fotoğrafların büyük başarısı, bu tutunuş ve uzanış hissini gerçekliğini mükemmel bir şekilde yakalamış olmalarıdır.

İmparator Hadrianus’un Anıları kitabıyla tanıdığımız Fransız yazar Marguerite Yourcenar, “Piranesi’nin Karanlık Zihni” başlıklı denemesinde, ressam Piranesi’nin Roma harabelerini tasvir eden eserlerinden bahsederken Özçay’ın fotoğraflarında yakaladığımız bir noktaya işaret eder. Yourcenar dikkatimizi, geçen günler ve mevsimler içinde doğanın; adım adım, nefes nefes, Roma’nın çehresini nasıl sayısız kere değiştirdiğine çeker. Özçay da bir dost sadakati ile ziyaret ettiği ağacın çehresinin nasıl sayısız kere değiştiğini en muhteşem biçimde gözler önüne seriyor. İşte hepimiz gündelik hayatın içinde yaşayıp giderken hayatın böyle nice enfes çehrelerini -değişimin yavaşlığından ötürü ve dikkatsizlik gaffetiyle- çoğu zaman ıskalarız, kaçıırız, atlarız. Bu fotoğraflar o ıskaladıklarımızın bir kısmını yakalayıp önümüze koyuyor.

Çağdaş edebiyatımızda da Latife Tekin -*Ormanda Ölüm Yokmuş*’ta- taze bir nefes gibi ağaçların dünyasına giriyor ve bizi çoktandır ihmal ve ihanet ettiğimiz doğaya dönüp bakmaya çağırıyor. Özçay’ın da şimdi bir tek ağacın hikâyesine odaklandığı bu sergi vesilesiyle aynı istikamette yol aldığını ve başka bir merhale katettiğini söylemek büyük zevk.

Dr. Bora Keskiner

THE STORY OF A TREE

The word ‘Ağaç’ (tree) – together with ‘tunç’(bronze) - is among the most musical words of the Turkish language. The music of this word – suiting the inspiration and meaning of ‘Ağaç’ – is born like a sapling and is pronounced in such a way that it looks as if as soon as it leaves our mouth it rises towards heaven. The letter ‘ç’ at the end gives us the leaves whirling and whispering in the wind. From the cypress tree which is likened to the figure of every beloved walking with a swaying movement, to the sidrat al-muntaha (the last cedar) in Prophet Muhammad’s ascent to heaven, the tree is a motif and imagery which is rooted in the heart of Turkish art and poetry.

In this exhibition, we see what happens when calligrapher Mehmed Özçay’s – a true “augen-mensch” (eye-man) - attention is focused on nature rather than calligraphy. Özçay’s photographs – his witnessing carrying frozen moments- tell us the story and adventure of the same tree in open air, in the heart of wilderness.

In these photographs, we see how the tree, the ground it is rooted in and the horizon in front of which it sways keep changing in magnificent ways. While looking at these photographs, one is inclined to believe that photography is the best appliance to catch the dazzling glory and beauty of this change.

Due to two special aspects; due to Özçay’s ‘special attention’ directed to this ‘special tree’, we meet two main elements which can never be truly enjoyed by those walking by the tree: colour and movement. In some photographs, we witness how the colours in which the tree swims change the sky into a marbled-paper-artist’s colour basin and how colours intertwine melting playfully and limberly.

In his *Beş Şehir* (Five Cities) Ahmet Hamdi Tanpınar says “A tree is an ode in praise of the sun”. So true... Özçay’s tree is in an armageddon of colours from time to time. Melting quince yellow, gold dust, plum, lilac, porphyry, blueberry, rotten cherry, melon pink, dusty orange, blueish green, citrus fruit, aquamarine, lapis lazuli – sometimes in the consistency of marmalade

and syrup – come together with the most suiting forms and combinations. Thus Özçay’s tree, since it leans its back against such an amazing world, appears to be awestruck. We seem to vaguely understand why God was called ‘the painter of eternity’ by Ottoman poets.

In some photographs, we see how the horizon slices the sky and the ground like two different worlds and how it bestows each of them its rightful share of colour. The tree appears to be in the middle of these two worlds, in ‘purgatory’. It seems to take its rightful share from each of these worlds by sinking its roots deep in the soil and reaching out with its branches to heaven. The great success of these photographs is about capturing the sense of reality of the tree’s aforementioned sinking and reaching out.

The French writer Marguerite Yourcenar, who we best know through her *Memoirs of Hadrian*, in an essay titled “The Dark Mind of Piranesi”, dwells on Piranesi’s works which depict the ancient ruins of Rome, and points at something we observe in Özçay’s photographs. Yourcenar draws our attention to how nature changes the appearance of Rome countless times through passing days and seasons. Özçay places with magnificence before our eyes how the face of the tree -which he visited with a friend’s loyalty- changed countless times. Just so, whilst we live our daily life, -due to the slowness of the change and our carelessness- we happen to miss, overlook, ignore so many exquisite expressions of life. These photographs catch some of those overlooked moments and place them right in front of us.

In contemporary Turkish literature, Latife Tekin, in her novel *Ormanda Ölüm Yokmuş* (There Was No Death in the Forest), enters into the world of trees like a fresh breath and invites us to look at nature whom we have been betraying and ignoring far too long. It is my great pleasure to state that Özçay’s present exhibition -focusing on the story of a single tree- shows that he is moving forward in the same direction with a similar sensibility.

Dr. Bora Keskiner

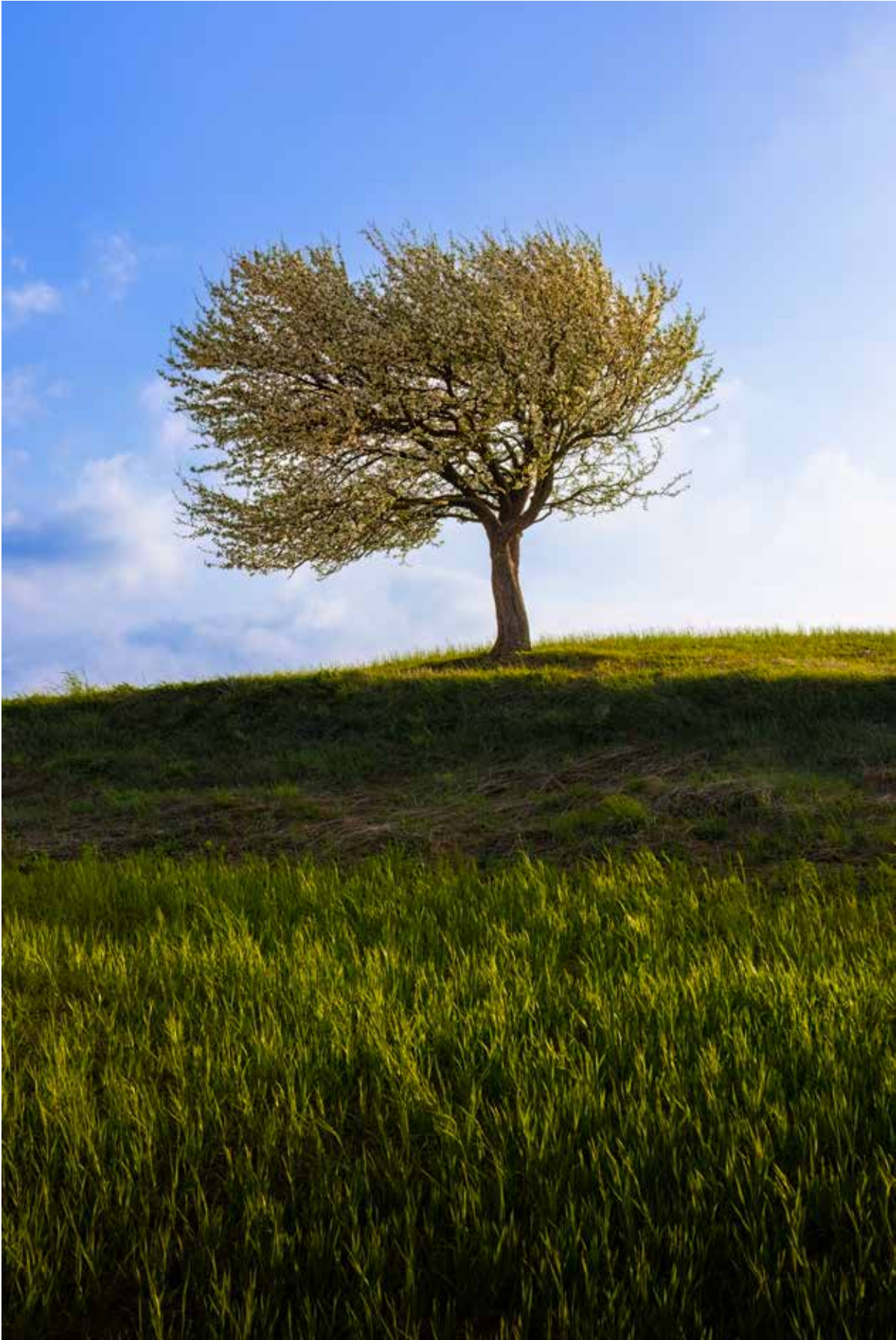

25.05.2022

Ağacım gelinliğiyle.
My tree in her wedding gown.
26 Nisan / April 2024

26.04.2024

18.02.2022

Bin yıldan uzun bir gecenin bestesidir bu.
Bin yıl süreceğ zannedilen kar sesidir bu.

This is the music of a night longer than a thousand years.
This is the sound of snow that is supposed to last a thousand years.

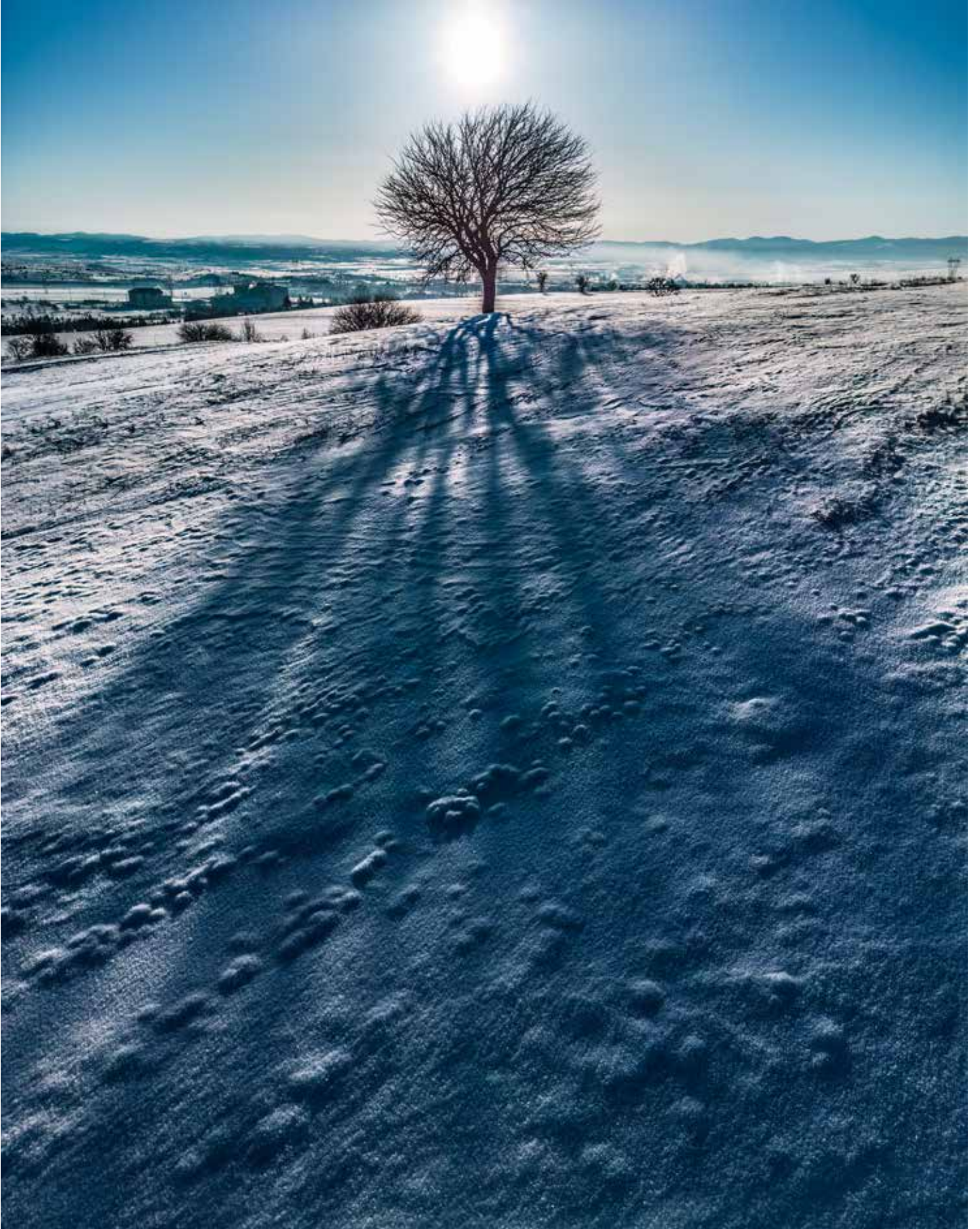
Yahya Kemal

22.05.2022

18.03.2016

2.02.2024

17.02.2022

19.07.2022

29.01.2021

2017'nin Ocak sonu Gerede'de -20'lerin görüldüğü son yılların en soğuk kışlarından biriydi. Öğle vakti beyaz kar örtüsü üzerinde kontrast görüntü kayda değerdi benim için.

The end of January 2017 was one of the coldest winters of recent years with -20 degrees in Gerede. The contrasting image on the white snow cover at noon was remarkable for me.

19.02.2022

31.01.2023

19.02.2022

21.09.2024

21.02.2022

25.02.2022

27.01.2024

1.08.2024

1.11.2022

5.09.2024

6.09.2017

29.10.2021

19.02.2022

6.10.2021

6.10.2021

Kaybolmuş sevdiklerimiz aşkına,
Allah aşkına, gök, deniz aşkına
Yağsın kar üstümüze buram buram

Ahmet Muhip Dıranas / İzdiham

For the sake of our lost loved ones,
For God's sake, for the sake of heaven and sea
Let the snow fall on us abundantly

Ahmet Muhip Dıranas / Stampede

Kar yağarken O Ağacı seyretmek, onunla
hasbihal etmek benim için ayrı bir duygu.

It is a different feeling for me to watch that tree
while it is snowing and to chat with it.

28 Ocak / January 2024

26.07.2024

20.10.2021

1.11.2021

29.01.2024

5.11.2021

21.06.2024

31.01.2024

O ağaç ve Gerede
That tree and Gerede
26 Nisan / April 2024

27.01.2021

5.10.2021

14 Temmuz 2022,
ağacımla
ilk dolunay
beraberliğimizdi.
Dakikalar
sonra batan
dolunaydan
bu kaldı.

14 July 2022 was
the first full moon
with my tree.
This is what was
left of the full
moon that set
minutes later.

29.01.2021

4.08.2024

7.10.2021

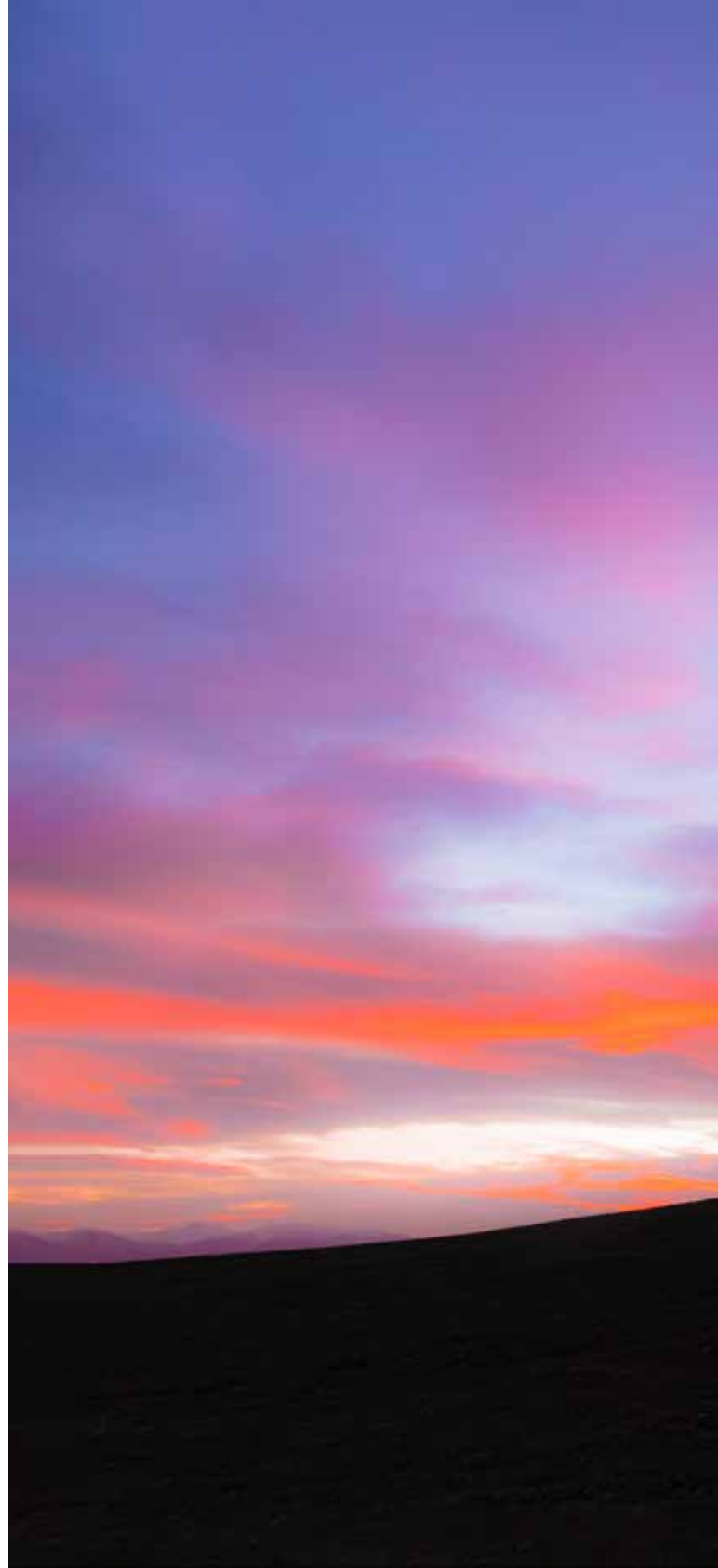

20.10.2021

Soluk soluđa son anda.

At the last gasp.

11 Şubat / February 2021 19:09

21.06.2024

7.10.2021

13.02.2021

18.09.2024

3.11.2022

1.11.2022

Savrulmada gül ŗimdi havâda,
Gn dođmada bir baŗka ziyâda...

Ahmed Haŗim

The rose is now thrown into the air,
The day dawns in another brightness...

Ahmed Haŗim

18.02.2021

29.01.2021

17.02.2021

7.10.2021

18.02.2021

Bu bir lisân-ı hafîdir ki rûha dolmakta
Kızıl havaları seyret ki akşam olmakta

Ahmed Haşim

This is a secret language that fills the soul
Watch the crimson airs as evening falls

Ahmed Haşim

27.02.2022

18.02.2021

18 Şubat 2021, gün doğarken.
Bu ağaçla ilgili en heyecanlı ve
verimli fotoğraf günümdü belki.

On 18 February 2021, at sunrise.
It was perhaps my most exciting and
productive photo day with this tree.

23.06.2024

Hasbihal / Conversation

26 Ekim / October 2021

7.11.2021

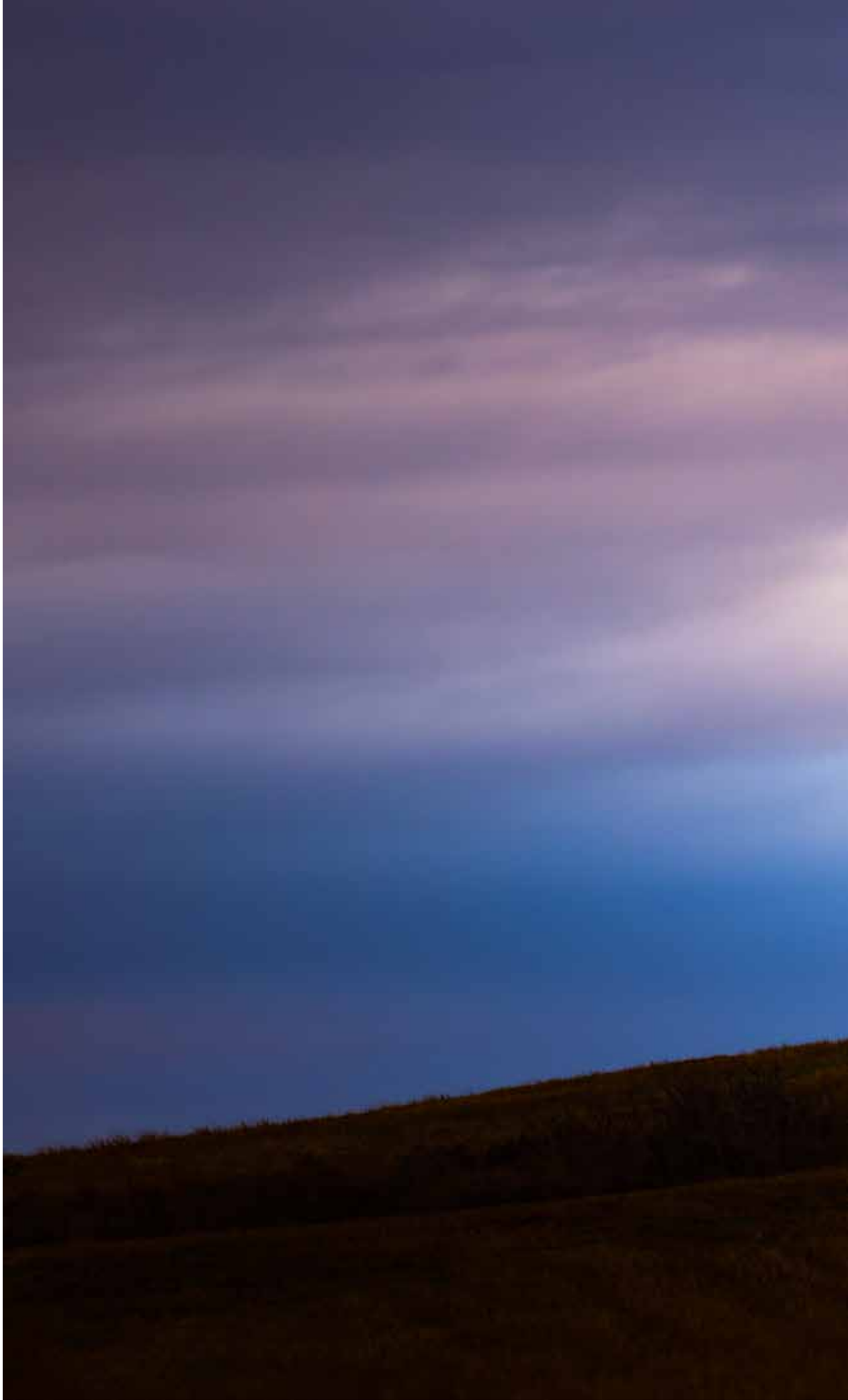

8.11.2021

Şair değilim. Olsaydım eğer
en güzel şiirlerimden birini
bu an için yazardım.

I'm not a poet. If I were,
I would write one of my most
beautiful poems for
this moment.

12 Kasım /November 2023

18.02.2021

1.02.2024

5.10.2021

27.06.2023

24.10.2022

23.06.2024

10.08.2024

13.03.2023

29.07.2022

Sağda O Ağaç ve arka planda
Dörtdivan Aladağ.

That Tree on the right and
Dörtdivan Aladağ in the background.

22 Mayıs / May 2022

15.07.2022

27.01.2021

Ağaç ve Köpek

İki gün önce keşfettiğim, boyları 3-4 metre kadar olan ikiz ahlat ağaçlarını fotoğraflamak niyetiyle tripodumu kurup makinemi yerleştirdim. Ufuk bulutlu. Sadece arada bir ışık huzmeleri görünüyor. Güneşin olduğu noktayı tam karşıma alınca da kompozisyon bozuluyor. Cep telefonu ile farklı açılardan birçok kompozisyon denemesi yaptım. Sonra makinemin başına geçip birkaç kare daha aldım ki batmasına on dakika kadar vakit kalan güneş bulutların altından gülümsemeye başladı. Aklıma hemen efsane ağacım geldi ki birkaç gün önce yeni ve güzel bir açısını keşfetmiştim. Çekim yapacağım nokta bulunduğum noktaya 560 m mesafede. Aracımla apar topar oraya gittim. Yetişebilseydim kızıl güneş ağacımı tam kaplıyor olacak, ağaç güneşin içinde kalacaktı. Çünkü ağaca 940 m mesafedeyim. Ama ziyanı yok, olanla iktifa ederiz deyip hemen 100-500 zoom'u 2x extender ile beraber makinaya taktım, kadrajımı ayarladım ve seri bir şekilde deklanşöre basmaya başladım. Birkaç dakika sonra güneş battı. Aletlerimi toplayıp eve geldiğimde akşam ezanı okunuyordu. Namazı eda ettikten sonra heyecanla bilgisayarda neticelere bakarken bir sürprizle karşılaştım. Ağacın kenarında bir köpek ideal bir şekilde kadraja girmiş. Bütün yorgunluğum gitti.

The Tree and The Dog

Two days ago, I set up my tripod and placed my camera with the intention of photographing the twin wild pear trees, which I discovered 3-4 metres tall. The horizon is cloudy. Only occasional rays of light are visible. When I took the point where the sun is directly in front of me, the composition is distorted. I tried many compositions from different angles with my mobile phone. Then I went back to my camera and took a few more frames when the sun, which was about ten minutes away from setting, started to smile from under the clouds. I immediately thought of my legendary tree, which I had discovered a new and beautiful angle to photograph a few days ago. The spot where I was going to shoot was 560 metres from my location. If I had been able to reach, the red sun would have covered my tree completely and the tree would have been in the sun. Because I am 940 metres away from the tree. But I decided to make do with what I had and immediately attached the 100-500 zoom with 2x extender to the camera, adjusted my frame and started to press the shutter button quickly. A few minutes later the sun set. When I gathered my tools and came home, the evening prayer was being called. After praying, I was excitedly looking at the results on the computer when I came across a surprise. A dog by the tree was ideally framed. All my tiredness was gone.

2 Eylül/September 2023

M. Özçay

29.01.2021

6.08.2024

10.08.2024

10.08.2024

27.06.2020

24.09.2022

6.11.2023

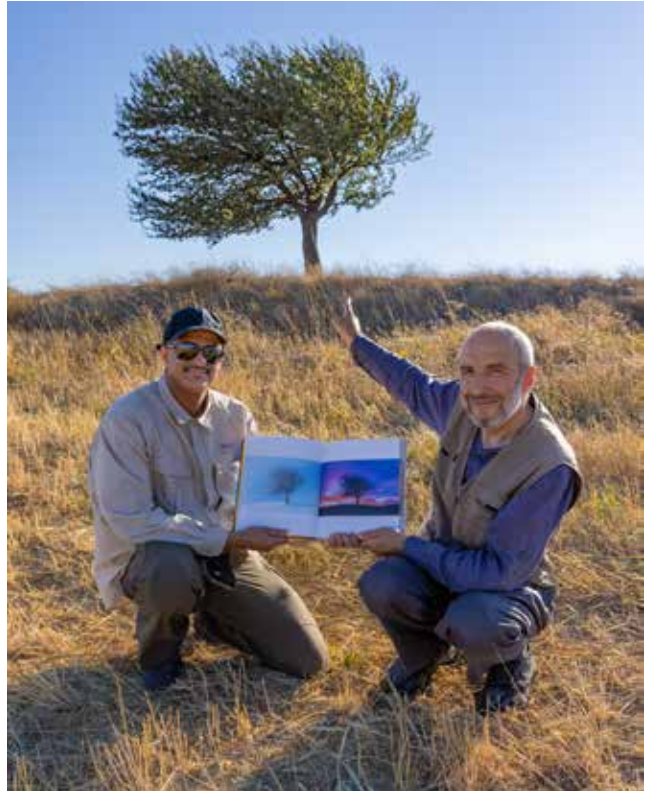

3.11.2022

10.08.2024

Mehmed Özçay

Mehmed Özçay, 4 Temmuz 1961 yılında Trabzon'un Çaykara ilçesinin Şahinkaya köyünde doğdu. İlk ve orta tahsilini 1980'de Gerede'de tamamladı. 1986'da Erzurum Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu. 1982'de orada tanıştığı Erzurumlu Hattat Fuad Başar'dan *sülüs* ve *nesih* hatlarını meşk etti ve 1993'te icazet aldı. 1986'da İstanbul'a gelerek M. Uğur Derman'la tanıştı. Bu tanışmayla başlayan ve hiç bitmeyecek olan hoca-talebe münasebeti onun hat zevkini, bilgi ve ufkunu genişletmesine vesile oldu.

İslâm Tarih San'at ve Kültür Araştırma Merkezi'nin (IRCICA) düzenlediği milletlerarası hat yarışmalarının ilk ikisine (1986 ve 1989) katılan Özçay, bu müsabakalarda başta *sülüs-nesih* dalında birincilik olmak üzere muhtelif dallarda altı ödül kazandı. 1986'da yazmaya başlayıp 1991'de tamamladığı ve 1992'de ilk baskısı yapılan Mushaf'ı, bilhassa *nesih* hattının ilerlemesinde ve hat san'atının bir meslek olarak icra edilmesinde önemli bir yere sahiptir. Birçok eserinin san'at baskılarını gerçekleştiren Özçay, yirmi beş yıllık sanat hayatından seçtiği eserlerini 2007 yılında Arapça *Nur-u Aynî* ve İngilizce *Spoken by The Hand Heard by The Eye* adıyla kitap halinde neşretti. Hat sanatıyla

ilgili birçok ilmi yayına, çektiği fotoğrafları ve teknik hususlardaki tecrübeleriyle katkıda bulundu.

Milletlerarası birçok hat yarışmasında jüri üyeliği ve danışmanlığı devam eden Özçay, yurt içi ve yurt dışında 30'un üzerinde sergiye iştirak etti. İlk şahsî sergisini kardeşleri Osman Özçay ve Fatma Özçay'la birlikte Mayıs 1996'da İstanbul'da Yıldız Sarayı'nda açtı. Daha sonra 1998'de İstanbul'da Milli Kültür Vakfı, Kasım 1998'de Katar-Doha, Aralık 1998'de Abu Dhabi, 1999'da Sharjah, 2003'te Dubai ve 2017'de Abu Dhabi Uluslararası Kitap Fuarı'nda "Özçay" hat sergilerini gerçekleştirdi.

Oluşturduğu hattat ekibiyle beraber iki yıllık bir çalışmayla 2015 yılında tamamladığı Kral Abdullah Mekke Harem-i Şerif Genişletme Projesi'nin hatlarını yazdı. Mart 2018'de kendisine Süleyman Demirel Üniversitesi tarafından fahri doktora ünvanı verildi.

Mehmed Özçay'ın yurt içi ve yurt dışındaki muhtelif müze, koleksiyon ve camilerde yüzlerce eseri bulunmaktadır. Seyahat etmeyi, tabiatı müşahede etmeyi seven ve gerçek sanatın tabiat olduğuna inanan Özçay, fotoğraf sanatıyla da ilgilenmektedir. Bilhassa tabiatta gezmek ve onu fotoğraflamak kendisi için bir tutkudur. Hat sanatının kendisine kazandırdığı titizliği fotoğraflarına da yansıtır.

Mehmed Özçay

Mehmed Özçay was born on July 4, 1961, in the village of Şahinkaya, county of Çaykara, in the province of Trabzon (Trebizond on the Black Sea). He attended elementary and high school in Gerede, graduating in 1980, and received his higher education at the School of Theology, Erzurum Atatürk University, graduating in 1986. Özçay studied the *thulth* and *naskh* scripts with the calligrapher Fuad Başar of Erzurum, whom he met there in 1982, receiving his license (*ijazah*) in 1993. He moved to İstanbul in 1986, where he met M. Uğur Derman; the master-student relationship that began with that meeting and will continue forever allowed him to develop his tastes and knowledge, and to broaden his horizons.

Özçay participated in the first two (1986 and 1989) international competitions of calligraphy organized by the Research Centre for Islamic History, Art and Culture (IRCICA) and was awarded six prizes in various categories, notably First Prize in *thulth* and *naskh*. He began to copy the Qur'ân in 1986, completing the task in 1991; first printed in 1992, this manuscript profoundly influenced his proficiency in *naskh* script as well as playing an important role in his choice of calligraphy as a profession. Özçay has published art prints of many of his calligraphic panels, as well as a book comprised of a selection of works from the first twenty-five years of his career under the titles *Nûru 'aynî* (Arabic edition) and *Spoken by the Hand, Heard by the Eye* (English

edition) in 2007. He has contributed to numerous scholarly publications on the art of calligraphy with his photographs and technical expertise.

Continuing to participate in international competitions of calligraphy as consultant and member of the jury, Mehmed Özçay has taken part in over thirty exhibitions both in Turkey and abroad. He held his first personal exhibition together with his brother Osman Özçay and sister Fatma Özçay in May 1996 at the Yıldız Palace in İstanbul. Other “Özçay” shows followed at the National Cultural Foundation in İstanbul (1998), Doha (November 1998), Abu Dhabi (December 1998), Sharjah (1999), Dubai (2003), and the International Book Fair of Abu Dhabi (2017).

Together with a team of calligraphers that he assembled, Özçay completed the architectural inscriptions for the King Abdullah Grand Mosque Extension Project in Mecca in 2015, after a two-year effort. He received an honorary doctorate in 2018 from Süleyman Demirel University.

Hundreds of works by Mehmed Özçay hang in various museums, collections, and mosques in Turkey and abroad. He loves traveling and observing nature, which he believes is true art. He is also a photographer and passionate about nature photography. The rigor and meticulousness that he owes to calligraphy is also reflected in his photographs.

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدُونَ

“Yıldızlar ve ağaçlar (O’na) secde ederler.” “The stars and the trees prostrate.”

Kuran-ı Kerim, er-Rahmân, 55/6 The Holy Qur’an, 55:6

